

[FOCUS VERD]

El barret

fotografia i text de ROBERTO GARCÍA-ROA

«És un barret», solien dir. Sobre la base d'aquesta resposta, el narrador del popular llibre *El petit príncep* mesurava la lucidesa de les persones a les quals ensenyava un dels seus dibuixos. En la il·lustració mostrava una gran serp amb un elefant en el seu interior. Sorprenentment, la majoria de les persones a les quals li l'ensenyava només hi entrellucaven la forma d'un barret. La complaença de part de la societat davant la pèrdua de biodiversitat global, la fragmentació dels hàbitats, l'aparició de malalties emergents i l'incessant escalfament global fa pensar que davant la pregunta de com percebem la nostra relació amb el medi natural, la resposta siga no veure més enllà d'un simple barret. Recentment s'ha demostrat que la crisi de la COVID-19 va produir a començament d'abril del 2020 una reducció global en les emissions de diòxid de carboni d'un 17% en comparació amb el mateix període en 2019; en alguns països aquest detriment va arribar al 30%. Malgrat aquestes xifres tan encoratjadores, aquest percentatge es redueix a un 4-7% si es té en compte la mitjana anual. A més, a penes un mes després es registrava un màxim històric en la concentració de diòxid de carboni en l'atmosfera: 418 parts per milió. Ni tan sols la paràlisi parcial d'algunes de les potències mundials més contaminants ens ha acostat a solucionar els problemes esmentats adés. Per aconseguir-ho, són necessàries mesures profundes i a llarg termini. De fet, el Grup Intergovernamental del Canvi Climàtic (IPCC, en les seues sigles en anglès) adverteix que l'augment de la temperatura global per damunt d'1,5 °C en les pròximes dècades tindrà conseqüències devastadores per als ecosistemes i, per tant, per a l'ésser humà. Per a no arribar a això, la reducció anual d'emissions de diòxid de carboni en l'atmosfera hauria de ser superior al 7% des de l'actualitat fins al 2030. Encara que la reducció momentània dels nivells de diòxid de carboni ha demostrat ser només un petit pas en la lluita per una relació més sostenible amb la naturalesa, sí que es confirma que prendre mesures a escala global és possible quan l'objectiu és comú. Mentrestant, la naturalesa ens observa ignorant de fins a quin punt el seu destí està lligat al nostre. En la imatge, un exemplar d'araçari de collar (*Pteroglossus torquatus*) fotografiat a l'Equador. El diafragma molt obert ajuda a desenfocar el fons i a centrar l'atenció en l'animal i, a més, augmenta la quantitat de llum percebuda pel sensor. Això permet al seu torn augmentar la velocitat de disparament. L'ISO elevada en aquesta foto és deguda a les pobres condicions lumíniques típiques del bosc nuvolós. ☺

Objectiu tele 100-400 mm; 1/320 s.; f5.6; ISO 1000; manual; no *flaix*.

ROBERTO GARCÍA-ROA. Fotògraf de natura i investigador de l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Ecologia Evolutiva de la Universitat de València.